

ગાંધીલ

હેમંત ગોહીલ 'મર્મર'

.1.

જાય તો ભગવાન ભણવા કઈ નીશાળે જાય, પણ ?
મેમનું ઘરકામ એનાથીય તે ભૂલાય, પણ ?

ફાટલું ખીસસું હશે એ ફુલનું ચોક્કસપણે, હા,
આટલી સુગંધ નહીંતર આમ કંઈ છોળાય, પણ ?

વહાલ વત્તા ફુલ વત્તા ચાંદ વત્તા છાંયડાઓ,
આ બધાંને મધમાં ઘોળું : એમ મમ્મી થાય, પણ ?

આ પવન જ્યારે પડે; એનેય ફેક્ચર થઈ શકેને ?
થાય તો કલરવ લઢીને ઘાવ પર બંધાય, પણ ?

દોસ્તના ઘરમાં હતો અંધાર; મેં એ કાલ જોયું,
પીન મારી પત્ર સાથે સુર્યને બીડાય, પણ ?

ભીંત આખી રંગવી છે મેઘધનુષી સ્વભન ચોડી,
કેમ ફેવીકવીકથી દીવાલ પર ચીપકાય, પણ ?

ચાલવા જાતા કીનારેથી પડી જાતો ધડામ,
આવડા ઠાગા દરીયાથી કેમ ના શીખાય, પણ ?

.2.

જંગલ જેવા માણસમાં મેં વીસ્તરતું રણ જોયું,
દરીયાના આંસુને જળનાં ટીપાંએ જઈ લહોયું.

વૈજ્ઞાનીકો અવલોકે છે મોસમનું બંધારણ,
અમથું કુંકું થઈ જાતું કયમ પળમાં રસનું ઘોયું?

એનાં આંસુને જાણો સૌ ઝકળ જેવા નામે,
હતભાગી જાણનું જે સપનું વીતી રાતે રોયું.

દરીયો ખાલી, સરવર સુક્કનું, ઝરણું મુંગું લાગે,
જળ જેવું તારામાંથી, તેં આજે નક્કી ખોયું.

મારી દાહક પીડાને બસ અથી શાતા વળશો,
જાઓ, જઈને લાવો પાણી માતાનું પગધોયું.

.3.

થાય, ચોમાસેય એવું થાય, રાજજા,
ધુળમાં પણ ક્યાંક ચકલી નહાય રાજજા.

રક્તમાં છે ધુંટવાની ચીજ વહાલપ,
ના કદી બુશકોટ જેમ ફેરાય, રાજજા.

કૈક તો છે પદ્મ એના સ્પર્શમાં ભૈ,
વાંસ સઘળા વાંસળી થઈ જાય, રાજજા !

એ નથી દીવો; જલે છે નામ એનું,
ફુંક માર્યે એમ ના ઓલવાય, રાજજા.

ડાળખીને વાયરાએ કૈક કીધું ,
પાંદડાં જો, કેટલું શરમાય, રાજજા !

કોઈ શીલાલેખ સરખી હોય લીપી,
યાદ કોઈથી ક્યાં કદી ભુસાય, રાજજા !

સાવ જુની વાવ છે, પણ લાગણી જો,
સાદ પાડો ને તરત પડઘાય, રાજજા.

લંબચોરસ છન્દગીમાં ગોળ સપનાં,
શાસમાં પણ હા, પણલ પરખાય, રાજજા.

આબરુવાળી છે પીડા ખુબ એની,
નામ એનું પાંચમાં પુછાય, રાજજા.

વાત દરીયાની હવે તું વીસરી જા,
અંખ જેવી આંખ હીલ્લોળાય, રાજજા.

આજ સાસરવાસ ચાલી દેવ ચક્કલી,
આભ આખું પાંખમાં ઉંચકાય, રાજજા.

બાંધ તું શ્રીફળ ભરોસાનું ખુશીથી,
ગામ જો, ત્યાં તો પછી બંધાય, રાજજા.

એમના એ વાળ ભીના ઝાટકે છે,
કો'ક ફળીયે માવઠાં વવડાય, રાજજા.

સ્વર્ણ ઘાયલ થઈ પડે છોને; નથી ડર,
તુર્ત એકસો આઠ આવી જાય, રાજજા.

ઓરડો અંદરનો ખુલ્યો, એમ પુછચું :
‘પુષ્પથી પર્વત કદી ચગાય, રાજજા ?’

.4.

નવ્ય નથી : કેદુના છે, ભૈ,
ઘાવ ઘણાયે જુના છે, ભૈ.

જાડ ભવે લોઢાનું રાખ્યું,
ડાળે પંખી રુનાં છે, ભૈ.

જત નદી એની ધારું તો,
અંખો ઉંડા ઘુના છે, ભૈ.

બાદ કરી જે તારામાંથી ,
કારણ સઘળાં ‘હું’નાં છે, ભૈ .

પાંપણની અભરાઈ અડો મા,
આંસુ ઉનાં ઉનાં છે, ભૈ.

એથી એ રંગીન પડે છે,
પડછાયા પ્રભુના છે, ભૈ.

એ ઉનાળો થૈને આવ્યાં,
આંખે તોરણ ‘તુ’ના છે, ભૈ.

રોજ હજી વાગે છે બંસી,
પનઘટ ના કંઈ સુના છે, ભૈ.

દોષીત દીલને ગણવાનું છે,
આંખોના જે ગુના છે, ભૈ.

કુલોને સમજવો જઈને,
ધાવ બધા ખુશબુના છે, ભૈ.

.5.

એક દીર્ઘાનેય ચાલો, આજ મારી જોઈએ,
આગ અંદર હોય એને સહેજ ઠરી જોઈએ.

તો હવાની લહેરખી થઈ જાય ખુશબુ ઓરડે,
એમની પણ સહેજ ખુલ્લી એક બારી જોઈએ.

આંખ ને આંસુની વર્ચે આજ ભીખણ યુદ્ધ છે,
જત માટે ચાલ, મનવા, આજ હારી જોઈએ.

છાંયડા વીસ્તારવાની આવડતને કેળવો,
આંગણું ધેઘુર કરવા એક ક્યારી જોઈએ.

એમ કરતાં ક્યાંક જો દર્શન હરીના થાય તો,
સામસામી આજ આંસુ, આવ સારી જોઈએ.

અર્થની જવાણી તરત ભડકો બની ફેલી જશે,
શબ્દમાં પણ ક્યાંક છુપી ચીનગારી જોઈએ.

.6.

જત સામે એમ થોડું ત્રાડવું મુરકેલ છે,
જેમ જળમાં એક કાણું પાડવું મુશકેલ છે.

એટલે એને બધા પુજ્યા કરે છે ગામમાં,
જાડ રસ્તાનું હતું : ઉખાડવું મુશ્કેલ છે !

વાટ દીવાની જરા હળવે રહી સંકોરજો,
સ્વન્ન જાગી જાય તો સુવાડવું મુશ્કેલ છે.

ડાળખી જેવું પછી ફુટ્યા કરે છે અંગમાં,
એક લીલું પાંદડું સંતાડવું મુશ્કેલ છે.

ચાલ, ચોમાસાને બેઉ એક સોડે ઓઢીએ,
માપ મુજબ એકસરખું ફાડવું મુશ્કેલ છે.

બાઈ મીરાં કે' પછી તો ભેદ સૌ ખુલી જશે,
સહેજ અમથું પોપચું ઉઘાડવું મુશ્કેલ છે !

.7.

તાપણું દોરીને સૌએ તાપવા બેઠાં,
એમ દીવસો યાણના સૌ કાપવા બેઠાં.

ખુબ તમને ચાહું છું મેં એમ જ્યાં કીધું,
ને તમે તો ફુટથી લ્યો, માપવા બેઠાં !

એક છત નીચે રહે છે તોય ના જાણ્યું ?
વાણાં તો એકલું જળ આપવા બેઠાં.

આજ નક્કી એ ઉઘાડો થઈ જવાનો છે,
બાળકો ઈશ્વરની વાતો છાપવા બેઠાં.

સૌમ્ય સૌરભ સર્વ સ્થળમાં વ્યાપ્ત કરવી છે,
આજ નાનક થઈ અમે તો શાપવા બેઠાં.

કંકરી નાખીને જળમાં જાવ છો - જાઓ
બસ, તરંગો થઈ અમે તો વ્યાપવા બેઠાં.

એક દીવો જળહળે છે દુર અંધારે,
ચાસ તો શ્રદ્ધાને લ્યો, ત્યાં સ્થાપવા બેઠાં.

દરીયાને બાકસનો ડારો દેવાનું તું છોડી દે,
મોજાંને ખુલ્લા પડકારો દેવાનું તું છોડી દે.

વર્ષો થઈ ર્યાં તારે આંગણ વાદળ ભીનું વરસ્યાને,
કોરો, વર્ષાનો વરતારો દેવાનું તું છોડી દે.

જળ આઘ્યું, તો જળ ઉમેરી પાછું એને આપી દે,
બદલામાં માટીનો ગારો દેવાનું તું છોડી દે.

કોમળ કોમળ કાયા એની ફુલો જેવું વર્તી લે,
છાતીને કહૃણ મુંજારો દેવાનું તું છોડી દે.

જો, ઈરદ્ધાની ગાય હવે બોઘરણો પીડા દુઝે છે,
લીલો લીલો એને ચારો દેવાનું તું છોડી દે.

પોતાના વીસ્તરતા આભે કાયમથી એ ઉડ્યા કરતું,
પંખીને ઘરના વીચારો દેવાનું તું છોડી દે.

દાવ મજાનો આવ્યો છે તો ખેલી લેને મહેનતથી,
ફુલણ થઈ કીસ્મતને વારો દેવાનું તું છોડી દે .

બધે છે રાત સરખી; પણ બધે અંધાર જુદા છે,
જલે છે જ્યોત સઘણે, જ્યોતના આકાર જુદા છે.

અધીરા થઈ તમે તો પાનખરનું નામ દઈ બેઠાં,
હકીકત એમ છે કે ડળના શાશગાર જુદા છે.

ખરી છે વાત : પગ બંનેએ બોળ્યા એક સરવરમાં,
ખરું તો એય છે કે બેઉના પગથાર જુદા છે.

હૃયાતી સાવ માટીની છે તારી, સાચવી લેજે,
ખરેખર, આજના આ આભના અણસાર જુદા છે.

નથી તારીખીયું કે ત્યાં બધું તારીખ પ્રમાણે હો,
અરે, એ આંખ છે ને આંખના તહેવાર જુદા છે.

ખુદાએ આમ તો વહેંચ્યું બધાને એક શું ઝાકળ,
છતાં પ્રત્યેક ફુલો પર અહીં નીખાર જુદા છે.

નથી હે ઈશ ! ઝાંડે ફેર તારામાં કે મારામાં,
ફરક બસ એટલો : તારા જરા વીચાર જુદા છે.

.10.

મને ઈશુ સમયનો ત્યો, ફરી ખીલો મળી આવ્યો,
પડેલી રક્તની જ્યાં ધાર, એ ચીલો મળી આવ્યો .

નજરની કેદમાં રાજ્યા તમે જ્યાં શાસ મારા સૌ,
હવે એ આંખનો છુપો મને કીલ્યો મળી આવ્યો.

ચલો આ સુર્યનું બીજું હવે કોઈ નામ શોધી ત્યો,
કહે છે કો'ક : ત્યાં પ્રદેશ બર્ઝિલો મળી આવ્યો.

ભલેને ગામ નકશામાં ભણો છે કે અહીં રણ છે,
અરે, કાલે મને ત્યાં છોડવો લીલો મળી આવ્યો.

કરી જ્યાં બાદબાકી ચેત જુલ્ફોની ત્વચામાંથી,
જવાબી સ્થાનમાં ત્યાં જીવ રંગીલો મળી આવ્યો.

પડેલી એ ઈમારતનાં બધાં અવશેષ મેં ખોળ્યાં,
હતો પથ્થર એ પાયામાં જ હેમીલો; મળી આવ્યો.

મને ખોલ્યો હતો મેં કાલ, મીત્રો એકલા બેસી,
ગાજલનો ભીતરે પ્રવાહ, વેગીલો મળી આવ્યો .

—હેમંત ગોહિલ ‘મર્મર’—

કવીસમ્પર્ક :

હેમંત ગોહિલ ‘મર્મર’

67 - બી, નીલેશ સોસાયટી, સ્વભસૃષ્ટી રોડ, નારી ચોકડી પાસે, વરતેજ, ભાવનગર-364 060

Mobile – 98985 17325 eMail – hemantgohilmarmar@gmail.com

Blog : <http://hemantgohilgujaratikavita.blogspot.in/>

Facebook : <https://www.facebook.com/hemant.gohil.969>

એવોડ : ૧૯૮૮માં ન્યુ ટીલહી ખાતે પ્રખ્યાત ગીતકાર શ્રી ગુલજારના હસ્તે બાળ સાહીત્યનો રાષ્ટ્રીય એવોડ.
-‘કુલથાબ’ પ્લેટીનમ જયંતી વખતે ‘કુલરું’ નવલીકા વીજેતા બની, પૂનાં દુર્ગાદાને હસ્તે પારીતોષીક મળ્યું.
-‘કુલરું’ (પ્રકાશક : સર્જક પોતે; પ્રકાશન વર્ષ : ૨૦૦૧; હાલ અપ્રાય) નવલીકા-સંગ્રહ પ્રકાશીત થયો..
આગામી પ્રકાશનો ૧. - ‘સીરીયલ બ્લાસ્ટ’ - નવલીકાસંગ્રહ ૨. ‘પંથ, પગલાં અને હું’ - કાવ્યસંગ્રહ

@ @ @ @

‘સન્દે ઈ-મહેફીલ’ના આ ગઝલઅંકના અતીથી સમ્પાદક અને સંકલનકાર સુરતના યુવાગઝલકાર ભાઈ શ્રી ગૌરાંગ ઠાકર (gaurang_charu@yahoo.com)નો ખુબ ખુબ આભાર.. -ઉત્તમ ગજર

@ @ @

‘સન્દે ઈ.મહેફીલ’ – વર્ષ : દસમું – અંક : ૩૧૩ – January 11, 2015

‘ઉંઝાજોડણી’માં સાભાર અક્ષરાંકન : શ્રી સુનીલ શાહ sunilshah101@gmail.com

@

Now Available In eBook Format !

The Special Gift of ‘Soul Food For Mind’ now available.

The immensely popular and life-enriching ‘Sunday eMahefil’ is now available in eBook version. Over the last nine years, ‘SeM’ has carefully curated and showcased the best work of more than 260 writers from across the globe. A large number of ‘SeM’ readers consistently requested a complete book version of ‘SeM’. Adhering to the ardent demands of readers, the collected edition of ‘SeM’ are now being made available.

Eleven eBooks are being presented with 25 ‘SeM’s in each eBook. These eBooks will give joy and satisfaction to the passionate readers of ‘SeM’. Readers can now relish all the ‘SeM’s via the [Gujaratilexicon eBook](http://www.gujaratilexicon.com/ebooks/) link:<http://www.gujaratilexicon.com/ebooks/>.

More than 3,11,71,000 Gujarati Language lovers have visited

<http://www.gujaratilexicon.com>

More than 40,28,000 have visited Digital Bhagwadgomandal

<http://www.bhagwadgomandal.com>

More than 7,24,000 have visited Lokkosh

<http://lokkosh.gujaratilexicon.com>

More than 1,28,000 have visited Global-Gujaratilexicon

<http://global.gujaratilexicon.com>

@ @ @ @ @ @ @ @